

Перебудова вищої і середньої школи, намічена нашої партією, одне з найактуальніших завдань розвитку суспільства на сучасному етапі. Вища школа повинна мати головною своєю метою поліпшення якості підготовки спеціалістів. А це можливе тільки за умови інтеграції освіти, виробництва, науки та вдосконалення студентського самоуправління, що є джерелом самодіяльності, самоорганізації, ініціативи всіх студентів. У нашому суспільстві головним інструментом виховання є трудовий колектив. «Радянська

людина, — говорив В. І. Ленін, — не може бути вихована безпосереднім впливом однієї особи, якими б якостями вона не володіла. Виховання є процес соціальний в найширшому розумінні». Отже, організація самодіяльного студентського колективу — першорядна турбота педагогів, всіх громадських організацій вузу. Щоб досягти цієї мети, на загальне обговорення виносяться проект положення про студентське самоуправління Вінницького політехнічного інституту.

1. Цілі і завдання студентського самоуправління

Студенти — майбутні керівники й організатори роботи соціалістичних підприємств, що працюватимуть в умовах соціалістичної демократії, самоуправління і гласності. Метою організації самоуправління є формування в свідомості морально-психологічних якостей, необхідних для життя в цих умовах. Соціалістичне управління — це така форма управління колективом, яка здійснюється на основі принципів демократичного централізму, поєднання централізованого керівництва і соціалістичного самоуправління. — Це процес участі всіх членів колективу в плануванні, організації, керівництві, мотивації і контролі діяльності колективу для досягнення певної мети.

Вибірність керівників і єдиноначальство забезпечують можливість досягнення єдності й згуртованості колективу, взаєморозуміння між його членами і розумне керівництво. Крім цього, всі члени студентського колективу мають змогу виявити свої організаторські здібності і усунути від керівництва колективом тих, хто таких здібностей не має. Вибірність керівників здійснюється в усіх ланках керівництва. Старости груп, бригадири обираються загальними зборами групи таємним голосуванням строком на один рік.

Обрані керівники груп ніким не затверджуються. Старости груп автоматично стають членами ради студентського комітету факультету і несуть повну відповідальність за роботу своєї групи згідно з функціональними обов'язками, які розробляють для них декани факультетів.

Звільнення старости групи до закінчення строку його повноважень можливе тільки за згодою загальних зборів студентського колективу. Достроково звільнити бригадира від його обов'язків можуть тільки члени його бригади. На загальних зборах групи обираються два контролери роботи групи (КРГ) строком на рік. Комсорг, профорг і староста — колективний орган управління групою. Працюють вони за планом, прийнятим на загальних зборах групи.

2. Вибори керівників колективу і формування планів роботи

Соціометричним способом визначають демократичних лідерів колективу, кандидатури проходять тестову пе-

ревірку, ділову гру і співбесіду з деканом, після чого їх пропонують для обрання колективом. Староста, комсорг, профорг, контролери обираються таємним голосуванням. Кожен студент визначає конкретні справи, якими він буде займатись впродовж (семестру) року, його план обговорюється в бригаді і затверджується бригадиром. В плані зазначаються не тільки роботи, а й час, необхідний для їх виконання, і строк виконання. Одночасно кожен студент готує на збори колективні пропозиції щодо робіт які треба виконувати вдвох—втрох. Загальні збори затверджують або відхиляють план цих колективних пропозицій (КП).

Контролери роботи колективу (КРК) періодично (раз у декаду) контролюють виконання сітвого графіка і доповідають керівництву про результати. Контроль індивідуального плану

кожен веде самостійно, а в бригаді застосовується взаємоконтроль (в кінці тижня два студенти між собою відмічають, що зроблено, приймають рішення і зміни). Раз на два тижні плани кожного члена бригади перевіряє бригадир і на прохання студента може дати поради. Ніяких інших вказівок бригадир дати не може. В кінці семестру (року) студент звітує перед колективом бригади про виконання плану, а бригадир з таким звітом виступає перед усім колективом.

Бригади між собою змагаються. Підсумки оголошуються на загальних зборах, висвітлюються в пресі, переможці заохочуються. Зовнішній контроль здійс-

нює вищестояча студентська організація в разі необхідності (розлад в колективі, невиконання запланованих робіт). Декан (куратор) повинен ставити перед колективом тільки загальні мотивовані цілі. Ні декан, ні куратор, ні викладач, ні інший керівник не мають права диктувати колективу свої вимоги.

«Адміністрація установи, в тому числі й педагогічна, ні в якому випадку не повинна підміняти органи самоуправління. Основним методом роботи адміністрації повинен бути вплив в самих органах самоуправління, а той, хто таким впливом не користується, у кого з самоуправління постійні конфлікти, той, безумовно, для роботи в цій установі не годиться». (В. І. Ленін).

Результати діяльності колективу обов'язково повинні

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!



Газета видається з лютого 1981 року.

За інженерні кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТАКОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп.

№ 13 (297)

П'ЯТНИЦЯ, 1 квітня 1988 року.

Виходить раз на тиждень

РІШЕННЯ ЛЮТНЕВОГО ПЛЕНУМУ — В ЖИТТЯ.

бути гласними, а оцінку діяльності проводять самі члени колективу.

3. Структура централізованого управління факультетом в умовах самоуправління.

Централізоване управління на факультеті є ієрархічною структурою з двома рівнями управління і централізованим способом інформації про роботу студентських груп самоуправління. Така система має цілий ряд переваг — забезпечує максимальну автономність студентських груп самоуправління; дає деканові змогу оптимального керівництва всіма групами факультету; зменшується інформаційне навантаження

ти, для чого він її робить, що він за цю виконану роботу одержить.

Зворотній зв'язок, інформованість керівництва і членів колективу здійснюється через АІС СС і засоби гласності — «Вікно гласності», збори, наради, стінгазети, лекції, радіомовлення, плакати, екран змагання, особисті контакти, накази тощо.

4. Основні функціональні обов'язки.

Голова студради — визначає цілі і завдання колективу; намічає перспективи,

тільки при виконанні різноманітних навчально-виробничих функцій — на лекційних, практичних, лабораторних заняттях, при виконанні науково-дослідних, курсових, дипломних робіт, підготовці до занять дома і в аудиторії, при виконанні суспільно-корисних трудових і професійних обов'язків.

Самоуправління під час навчальної роботи в групах організовують викладачі, що ведуть навчальний процес, разом з активом групи. Самоуправління при виконанні суспільно-політичних і суспільно-корисних робіт здійснюють студенти групи під керівництвом старости, комсорга і профорга.

6. Засоби стимулювання діяльності студентів.

Щоб заохотити діяльність студента, педагогічний колектив використовує активні методи навчання, соціалістичне змагання, моральні стимули (усна й письмова подяки, нагородження почесною грамотою, дипломом, повідомлення в пресі, по радіо); моральні засоби покарання (особисте зауваження, зауваження перед колективом, догана в наказі і т. ін.); матеріальні засоби стимулювання (призначення підвищеної стипендії, надання безкоштовної путівки в спортивно-оздоровчий табір ВПІ, турпохід, на екскурсію, грошова премія тощо).

Основним критерієм якості студентського самоуправління є кінцевий результат підготовки спеціаліста на певному етапі навчання. Основні показники — успішність з навчальних предметів, дисципліна, науково-дослідницька, суспільно-корисна та суспільно-політична робота.

СТУДЕНТСЬКЕ САМОУПРАВЛІННЯ

ВИНОСИТЬСЯ НА ОБГОВОРЕННЯ

на управлінський апарат. Система самоуправління має підвищену ефективність, оскільки при виході з ладу центрального органу, групи будуть функціонувати автономно.

Декан (центральный орган управління) впливає на факультетські органи самоуправління — голову студентської ради, комсорга, профорга, а вони через студентську раду (старост груп) передають цілі і завдання, які ставить перед ними керівництво, і строки виконання.

Старости груп розподіляють роботи по бригадах, а бригадири — кожному члену бригади.

Цілі і завдання повинні бути конкретними. Студент має точно знати, що робити, як роботи, на коли зробити, які критерії оцінки результатів виконуваної робо-

видає певні санкції, що стимулюють або обмежують діяльність груп.

Староста групи — здійснює збирання інформації від бригадирів про стан справ бригади, визначає сильні і слабкі бригади, стежить за показниками, що характеризують діяльність колективу.

Бригадир — збирає інформацію про стан справ у бригаді, визначає причини порушення виконання планів членами бригади, подає членом бригади необхідну допомогу.

Член бригади — вибирає бригадира й оцінює його роботу, виконує індивідуальні плани, аналізує й оцінює роботу членів бригади, подає допомогу товаришам.

5. Форми організації самоуправління.

Самоуправління здійснює-

Радяться молоді вчені

Актовий зал заповнили цього разу молоді вчені і аспіранти, дослідники інституту, як учасники науково-практичної конференції з питань реформи управління економікою і її ролі в прискоренні науково-технічного прогресу.

З проблемами розвитку народного господарства обласного центру в умовах здійснюваної перебудови, присутніх ознайомила в своїй доповіді секретар міському партії Т. Г. Третяк. Про методологічні аспекти реформи розповів доцент кафедри політекономії М. І. Радомисельський, а про перспективи прискорення науково-технічного прогресу — головний інженер заводу при ЦКБІТ В. І. Сачалюк. «Демократизація — вирішальний фактор розвитку творчої ініціативи трудящих» — така тема доповіді доцента кафедри наукового комунізму О. П. Скнара.

Загальний інтерес викликали виступи проректора з наукової роботи, доцента С. П. Ткаченка, заступника проректора по НДЧ, кандидата технічних наук С. М. Злепка і аспіранта О. І. Костенського.

Йшлося про роль ВПІ, як генератора прискорення науково-технічного прогресу в регіоні, підвищення наукової і творчої активності молодих вчених, підвищення ефективності управління соціальними процесами на основі сучасних методів інформаційно-математичного моделювання.

Науково-практична конференція з обговорювання питань прийняла відповідні рекомендації. Конференцію було організовано з ініціативи вченої ради інституту і адміністрації обласного Будинку техніки.

А. ЦІСАР, зав. відділом аспірантури

Цей знімок зроблено в читальному залі спеціальних видів літератури нашої бібліотеки, куди надходять звіти про науково-дослідні роботи, дисертації, інформатика про держстандарти тощо. Іншими словами, робота складна. Вимагає вона скрупульозних знань, відданості, любові. Всіма цими якостями сповна володіє і Надія Феодосіївна Герасимчук (на фото крайня ліворуч), яка працює в інститутській бібліотеці уже двадцять років. Треба сказати, що професія в неї — економіст, а от душу свою вона віддала улюбленій бібліотечній роботі. Делікатність, доброта, виняткова уважливність — ось за що в першу чергу шанують Надію Феодосіївну і колеги, і багаточисленні читачі.

Фото Р. Кутькова.



У ВЧЕНІЙ РАДІ ІНСТИТУТУ

23 березня відбулось чергове засідання вченої ради нашого інституту. Було заслухано кілька питань поточної роботи. Серед них, зокрема, звіт про виконання плану наукових досліджень за 1987 рік. Наші науковці виконували 214 господарських угод для 18 галузей народного господарства. Це загалом на суму 7 мільйонів 685 тисяч карбованців. У виробництво запроваджено 65 розробок з економічним ефектом 17,7 мільйона карбованців. Захищено 22 кандидатських дисертацій, затверджено 3 доктори наук, представлено у співавторстві 6 докторських дисертацій, до аспірантури вузу зараховано 34 чоловіка. Велась робота по широкій пропаганді досягнень інституту на виставках різного рівня, експонувалось 40 реально діючих зразків, одержано 25 нагород. Видавничу діяльність характеризується виданням

7 монографій, 1 навчального посібника, 2 каталогів, 532 статей і тез доповідей. На республіканському конкурсі науково-дослідних робіт третьої премії присуджено монографії Б. Мокіна і Ю. Виговського «Автоматичні регулятори в електромережах» дипломом президії АН УРСР і медаллю Академії відзначена науково-дослідна робота Б. Пентюка.

В 1987 році на ім'я інституту надійшло 150 авторських свідоцтв, позитивних рішень, в Держкомітет у справах відкриттів і винаходів подано 340 заявок. Факультетами ФАМ і ІВФ відкриті конструкторські бюро.

Половина студентів займаються науково-дослідною роботою. Для вирішення актуальних наукових завдань і впровадження у практику вузівських студентських робіт зроблено створене єдине СБ, що об'єднує базові кафедри

і факультети, створюється студентське проектно-конструкторське бюро з правом випуску проектно-кошторисної документації для об'єктів житлово-цивільного будівництва. В комітет у справах винахідництва студенти у співавторстві зі своїми керівниками подали 33 заявки, одержали 19 позитивних рішень і 17 авторських свідоцтв. За підсумками Всесоюзного і республіканського конкурсів з придатних, технічних і гуманітарних наук отримано 28 нагород.

Одне слово, зроблено чимало. Але вчена рада основну увагу зосередила не на досягненнях, а на недоліках наукової роботи, які полягають насамперед у тому, що недостатньо використовується наш науковий потенціал, не відповідає зростаючим вимогам сьогодення науково-дослідна робота професорсько-викладацького складу.

Чи буде у нас музей?

— Що буде, то ясно, — відповів на це питання заступник голови музейної ради інституту В. І. Бондар, — а от коли — сказати не можу. Музеєм, по суті, не займався ніхто — ні ректорат, ні партком, ні профспілки, ні комсомол. Вважаю, що в такому великому колективі, як наш, цілком можна знайти ініціативну, енергійну, зацікавлену людину, довкола якої і формувалось б ядро музейної ради. Про це, власне, йдеться не вперше. Уже навіть у штатний розпис введено платню розміром 120—140 карбованців, а ентузіаста так і нема.

...Ну, що ж — якщо тільки в цьому році, то нехай наша замітка стане запрошенням для того, хто захоче бути директором майбутнього музею.

Будь ласка, товариші, звертайтеся до парткому або до керівника музейної ради проректора М. М. Шкодін. Але зважити перед цим свої можливості варто — робота потребуватиме організаторського хисту, відповідальності, наполегливості, творчого пошуку і смаку. Справа в тому, що хоча ми й збирались, а вірніше самі собі «погрозували» відкрити музей ще до Нового, 1988 року, ніхто й досі не

має чіткої уяви про те, яким же він буде. Одні вважають, що в ньому, як на виставці досягнень народного господарства, мусять перебувати двигуни, всілякі машини; інші — що тут треба такі експозиції, які б брали за серце, викликали приємний спогад, будили емоції; ще інші — що варто надати перевагу текстам, таблицям, діаграмам і фотографіям тощо. Істина, очевидно, має лежати на перехресті всіх цих міркувань, у кожному з яких є своє раціональне зерно.

Про те, що в інституті готується відкриття музею, наша газета повідомляла ще восени минулого року. Невже з тих пір так нічого й не робилось?

— Чому ж не робилось? — з гірким сарказмом говорив заступник директора бібліотеки Аліна Степанівна Паченко. — Я, наприклад, виконувала і виконую роль стрілочника, на якого спливають всі докори, до якого має претензії кожен, хто заводиться мову про музей, в тому числі й наша бойова громадськість, яка пальцем об палець не вдарилася, щоб зрушити діло з місця. А хто ж така?

Я лише член музейної ради, що колись бачила, як лю-

ди створювали свій музей. Цього «досвіду» явно недостатньо, а, крім мене, справою ніхто не займався.

...Пам'ятається, восени минулого року представник інститутської архітектури В. М. Волощенко говорив уже навіть про те, що в музейному залі мають працювати художники, а тепер з'ясується, що починати треба з сруктурного плану. Іншими словами, з елементарного нуля, бо в нас, як то мовиться, ще й кіт не ваявся.

Правда, структурний план 21 березня оголошено на ректораті. Але це не заспокоює. До тих пір, поки музеєм буде займатися один-єдиний ентузіаст, у нас нічого не вийде. Потрібна широка участь деканатів, кафедр, різних служб, усіх без винятку громадських організацій, потрібне рішуче підтримання з боку ректорату, адже за півроку «діяльності» музейної ради належні матеріали одержати тільки від науково-дослідного сектору та відділу аспірантури. Оце й усе. Соромно і неприємно. А починати ж треба з людини. Тим паче тоді, коли можемо взяти штатного працівника.

В. ІВЧЕНКО.

Лист до нашої совісті

«Шановні товариші! Вже не раз і не два, не один день і не один місяць в обласне Товариство охорони природи дзвонять і пишуть люди з проханням врятувати джерело, яке знаходиться на території політехнічного інституту.

Цього разу прийшли члени добровільної студентської дружини по охороні природи Микола Лиман та Андрій Гончар. На жаль, вони не з політехнічного, а з педагогічного інституту. Прийшли з запитаннями — як так, що на очах тисяч студентів політеху гине живе серце природи? Провивається воно з глибини, щоб стати окрасою землі, її радстю, срібною чистою нит-

кою під сонцем, а політехніки роблять усе, щоб перетворити його на гірку сльозу. То засиплять сміттям, то пригорнуть будівельними покладками, то закидають всіляким непотрібом, то обвалюють горами глини.

До вас запитання, майбутні інженери: невже ні в кого з вас не болить душа, коли дивитесь на це неподобство? Невже шум дислей, електронно-обчислювальних машин, гуркіт двигунів забиває голос совісті, робить вас байдужими до землі — матері наших багатств, з якої народилось усе, в тому числі й ваші машини?

Певне, соромно буде і студентам і викладачам,

якщо придуть хлопці і дівчата з іншого інституту, закачають рукави і на ваших очах почнуть облагороджувати джерело, робити до нього різні обладунки.

Гірко про це писати. Такий величезний загін студентства, як в політехнічному інституті, повинен стати затрішником природоохоронної роботи в місті і області, а ми змушені звертатися до нього з чим... З проханням впорядкувати на своїй території одне-єдине джерельце?!

Г. КАСІЯНКО, методист обласної організації товариства охорони природи.

ДО ВІДОМА КОМСОМОЛЬЦІВ.

6 квітня о 16 год. 30 хв. в актовому залі відбудуться комсомольські збори інституту, які обговорять завдання комсомольської організації по перебудові роботи у світлі вимог лютого (1988 р.) Пленуму ЦК КПРС, II-го пленуму ЦК ВЛКСМ. На зборах буде дообрано комітет ЛКСМУ інституту.

Здрастуй, квітень

Ну ось і перше квітня. Небо на далеких обріях ясне й чисте, як сатин, вимите весняними дощами, затужавіло на південних вітрах. Зима здала позиції. Особливо помітно була її втеча на Південному Бугу, коли каравани холодного льоду зірвалися з припонів і помчали за течією вниз, до Чорного моря.

Десь уже були повені, а десь вони ще будуть. Десь уже співають жайворонки, а десь їх ще тільки ждуть. По-весняному шумлять берези, спалахують сині дзвоники медуниць, пробиваються на осонних узгірках кволі стебельця первоцвіту. Квітень!

Пильнуйте за небом. Не сьогодні-завтра прилетить лелека. Це про нього: «Перелетів Десну, на крилі принісши весну». А з весною оживає природа. То ж недарма до XVI століття квітень був першим місяцем року, хоч називався, правда, апрілем (апрілу, по-латині — сонячний, теплий, ясний). Нинішнє його ім'я е, певне, найкращим з імен усіх місяців — квітень. А в Західній Україні кажуть — цвітень, а в Білорусії —



красавік, у Польщі — квітень, у Болгарії — цветник, у Чехії — кветен, в Сербії — цвотан. А ще — краснець, лукавець, снігогін, дзюрчалник, водолий, безрезозарник. Одне слово, ці-

лий синонімічний квітень. Нема, правда, в тому квітнику слова обманник. А треба було б. Ну, хто уявить собі перше квітня без веселих розиграшів і невинних обманів, без жартів і сміху?

ЛЮДИ СКАЖУТЬ—ЯК ЗАВ'ЯЖУТЬ

До відомого поета прийшла молода лікарка:

— Я залишила медицину і хочу стати поетесою. Так гадаю, я принесу більше користі людям.

— Ви вже й так багато зробили для людей тим, що залишили медицину.

— Чим ти свого пса годуєш? Вие, мов сирена, — скаржиться сусідка сусідці.

— Що ти? Це моя донька готується до вступу в консерваторію.

Син питає батька:

— Тату! А хто такий шеф?

— Це такий чоловік, який приходить на роботу пізно, коли ти приходиш вчасно, і завжди рано, коли ти запізниєшся.

— Офіціантко, що це за порядок? Шніцель твердий, мов камінь, а ножі зовсім тупі. Що мені робити?

— Підточіть ножі об шніцель...

Весна резвилась вместе с нами

И вокруг нас,

Чаруя глаз.

Березки — юные подружки

В нарядах фей,

Влюбленный клен ждал на опушке

Бурлил ручей.

Кукушка бойко расточала

Года вперед:

Если не так — начни сначала!

Ну, что за счет?

Стук дятла — леса санитар

Был так речист,

И белочек влюбленных пара,

И первый лист.

Везде, на всем весны наряды,

Им нет цены.

Дарило солнце всем награды

Златой казны.

Весна в зеленом сарафане

Богиней шла,

Вставала с Солнцем

Утром ранним

Любви пора.

АЛЕКСАНДР ЕНИСЕЕВ

Ім'я відомого актора і співака Володимира Висоцького, якому посмертно присвоєна Державна премія СРСР, широко відоме шанувальникам мистецтва.

Висоцький в Гайсині

Більшу частину свого життя він прожив у Москві, якій присвячено так багато його творів. Але мало хто знає, що бував Володимир Висоцький і на Вінничині в Гайсині. Саме тут на вулиці Гурвича зберігся двоповерховий будинок, в якому на початку 50-х років мешкав його дядько Олександр Володимирович з дружиною, колишньою фронтовичкою. Сюди на літні канікули і приїздив Володя разом з матір'ю Євгенією Степанівною.

І хоча мало хто запам'ятав тоді допитливого підлітка, якому судилось залишити такий помітний слід в нашому мистецтві, збереглося чимало фотознімків про той час. Один з них і був надрукований позаминулого року в журналі «Юність», інші два вміщені в книзі І. Рубанової «Володимир Висоцький».

Редактор
І. ВОЛОШЕНЮК

